

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 5.1.2021
COM(2021) 1 final

2020/0372 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul reuniunilor Consiliului și Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul reuniunilor Consiliului și Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, în legătură cu adoptarea și punerea în aplicare preconizate ale reglementărilor privind exploatarea resurselor minerale în zonă (ISBA/25/C/WP.1), precum și cu standardele și orientările conexe.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Proiectele de reglementări privind exploatarea resurselor minerale în zonă

Proiectele de reglementări privind exploatarea resurselor minerale în zonă (denumite în continuare „reglementările”) își propun să permită contractanților să treacă de la explorarea resurselor minerale din zonă la exploatarea resurselor respective. Proiectele de reglementări întocmite de Comisia juridică și tehnică a Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor au fost transmise în martie 2019 și sunt în prezent în curs de negociere de către Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor. Reglementările sunt elaborate în conformitate cu partea XI din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS) și Acordul privind punerea în aplicare a părții XI din UNCLOS. Proiectele de reglementări impun ca anumite aspecte să fie abordate în conformitate cu standardele și orientările care urmează să fie elaborate de organele Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor sau ținând seama de acestea. Standardele vor fi obligatorii din punct de vedere juridic pentru contractanți și Autoritatea Internațională pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, în timp ce orientările vor avea caracter de recomandare. Uniunea Europeană este parte la UNCLOS.¹ În temeiul articolului 2 din Decizia 98/392/CE a Consiliului din 23 martie 1998, Uniunea și statele sale membre își coordonează pozițiile pe care le adoptă în organismele Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor în conformitate cu procedura stabilită în anexa III².

2.2. Reuniunile Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor

Consiliul este organul executiv al Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor. În cadrul Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, reglementările sunt negociate și vor fi adoptate ulterior înainte de a fi prezentate Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, organul suprem și politic format din 167 de membri și Uniunea Europeană, în vederea aprobării finale. Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor va aplica reglementările cu titlu provizoriu, până la acordarea aprobării de către Adunare. În calitate de parte la UNCLOS, UE este automat membru al Adunării Autorității pentru Fundul Mărilor și Oceanelor și observator în cadrul Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, care cuprinde 36 de membri aleși de Adunare. Ca regulă generală, luarea deciziilor în cadrul

¹ Decizia 98/392/CE a Consiliului din 23 martie 1998 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Organizației Națiunilor Unite din 10 decembrie 1982 privind dreptul mării și a Acordului din 28 iulie 1994 privind punerea în aplicare a Părții XI din aceasta (JO L 179, 23.6.1998, p. 1).

² Procedura normală pentru pozițiile referitoare la chestiuni care țin de competența Comunității; și procedura reglementată de titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană pentru chestiunile care intră sub incidența politicii externe a Uniunii Europene.

Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor trebuie să se facă prin consens. În cazul în care au fost epuizate toate eforturile de a ajunge la o decizie prin consens, deciziile privind chestiunile de procedură se iau cu majoritatea membrilor votanți prezenți, iar deciziile privind chestiunile de fond se iau cu o majoritate de două treimi din membrii votanți prezenți. În calitate de observator în cadrul Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, UE nu are drept de vot. Cu toate acestea, UE are drepturi de participare și de vot în cadrul Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor.

2.3. Adoptarea provizorie preconizată a reglementărilor de către Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor

Un prim proiect al reglementărilor a fost prezentat în cadrul celei de a 23-a sesiuni a Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor din august 2017. Comisia juridică și tehnică din cadrul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor și Consiliul au convenit asupra unui calendar care vizează încheierea negocierilor referitoare la reglementări până în 2020, însă, din cauza pandemiei de COVID-19, cea de a 26-a sesiune a Consiliului planificată pentru luna iulie 2020 a fost amânată până la noi dispoziții.

Reglementările avute în vedere vor fi obligatorii din punct de vedere juridic pentru părți în conformitate cu UNCLOS și cu Acordul din 1994 privind punerea în aplicare a părții XI din UNCLOS.

2.4 Aprobarea preconizată a reglementărilor de către Adunarea Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor

Odată ce Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor va finaliza negocierile privind reglementările și va fi în măsură să le adopte în mod provizoriu, reglementările vor fi înaintate Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, spre examinare și aprobare finală.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Reglementările avute în vedere se referă, de asemenea, la chestiuni de fond pentru care Uniunea are competență externă în temeiul articolului 3 alineatul (2) din TFUE.

În special, UE are competență în ceea ce privește părțile din reglementări care se referă la protecția mediului marin. Urmând structura articolului 3 alineatul (2) din TFUE, de la caz la caz, UE are competență externă. În primul rând, deoarece dispozițiile UNCLOS referitoare la mediul marin sunt prevăzute în actul legislativ de încheiere a UNCLOS în numele Uniunii³. În al doilea rând, deoarece o acțiune a Uniunii cu privire la reglementări este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă, cum ar fi în cazul competenței dobândite în domeniul mediului. În sfârșit, Uniunea are competență externă, întrucât anumite dispoziții ale reglementărilor ar putea afecta normele comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora. În acest caz, acquis-ul UE (în special în ceea ce privește legislația secundară a UE în domeniul mediului și alte acorduri internaționale la care UE este parte cu drepturi depline) este acoperit sau poate fi afectat de părți ale proiectelor de reglementări (sau ale standardelor și orientărilor conexe), care acordă UE competențe cu privire la părțile specifice respective, dintre care unele sunt exclusive.

În consecință, UE are dreptul de a adopta o poziție în cadrul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor cu privire la părțile relevante ale reglementărilor care sunt

³ Decizia 98/392/CE a Consiliului.

prezentate în prezenta declarație, precum și cu privire la standardele și orientările conexe. În plus, principiul cooperării loiale impune statelor membre să acționeze într-un anumit mod în cadrul procedurilor Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor.

Se propune ca poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor Consiliului și Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor să fie stabilită în conformitate cu o abordare pe două niveluri. Principiile directe și orientările referitoare la poziția Uniunii vor fi stabilite printr-o decizie a Consiliului, iar aceasta va fi apoi ajustată, pentru fiecare reuniune, prin documente neoficiale întocmite de Comisie, care vor fi discutate în cadrul grupului de lucru al Consiliului.

Prezenta decizie include principiile UNCLOS și obiectivele Pactului verde european⁴, ale Strategiei privind biodiversitatea⁵, astfel cum s-a solicitat prin Concluziile Consiliului privind pregătirea cadrului global post-2020 pentru biodiversitate – Convenția privind diversitatea biologică (CBD)⁶.

Temei juridic

3.1. Temeiul juridic procedural

3.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁷.

3.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Consiliul și Adunarea Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor sunt două dintre cele trei organe principale ale Autorității instituite prin articolul 158 din UNCLOS.

Reglementările, pe care Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor este invitat să le adopte cu titlu provizoriu, constituie un act cu efecte juridice. Aprobarea finală a reglementărilor de către Adunarea Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor constituie, de asemenea, un act cu efecte juridice. Actele avute în vedere vor avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolele 145, 153 și 162 din UNCLOS și cu Acordul privind punerea în aplicare a părții XI din UNCLOS.

Actele avute în vedere nu modifică și nici nu completează cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁴ COM/2019/640 final.

⁵ COM/2020/380 final.

⁶ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15272-2019-INIT/ro/pdf>.

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014 în cauza Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

3.2. Temeiul juridic material

3.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii.

3.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica în domeniul mediului.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 191 din TFUE.

3.3. Concluzie

Temeiul juridic al propunerii de decizie ar trebui să fie articolul 191 din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul reuniunilor Consiliului și Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 191 din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS) și Acordul din 28 iulie 1994 privind punerea în aplicare a părții XI a acestei convenții (denumit în continuare „Acordul”) au fost încheiate de Uniune prin Decizia 98/392/CE a Consiliului din 23 martie 1998.
- (2) În temeiul articolului 162 alineatul (2) litera (o) punctul (ii) din UNCLOS, Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor poate adopta și aplica provizoriu, până la aprobarea acestora de către Adunare, normele, reglementările și procedurile Autorității și orice amendamente la aceste texte, ținând seama de recomandările Comisiei juridice și tehnice sau ale altui organ subordonat interesat. Aceste norme, reglementări și proceduri se referă la prospectarea, explorarea și exploatarea în zonă, la gestionarea financiară și la administrația internă a Autorității.
- (3) În cadrul viitoarelor sale reuniuni, Consiliul Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor urmează să adopte reglementări privind exploatarea resurselor minerale în zonă.
- (4) În temeiul articolului 160 alineatul (2) litera (f) punctul (ii) din UNCLOS, Adunarea Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor poate examina și aproba normele, reglementările și procedurile Autorității, precum și orice amendamente la aceste texte, adoptate provizoriu de către Consiliu în temeiul articolului 162 alineatul (2) litera (o) punctul (ii). Aceste norme, reglementări și proceduri se referă la prospectarea, explorarea și exploatarea în zonă, la gestionarea financiară și la administrația internă a Autorității.
- (5) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului și al Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, întrucât reglementările avute în vedere vor fi obligatorii pentru Uniune, în calitate de parte la UNCLOS și la Acordul privind punerea în aplicare a părții XI din UNCLOS.
- (6) De asemenea, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului și al Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, întrucât reglementările privind exploatarea resurselor minerale în zonă vor fi obligatorii pentru Uniune și vor avea capacitatea de a influența

în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, în special în domeniul protecției mediului marin.

- (7) În ceea ce privește protecția mediului marin, UE și statele sale membre sunt obligate să respecte principiul precauției (articolul 191 din TFUE) și abordarea ecosistemică [articolul 3 alineatele (4) și (5) și articolul 10, precum și anexele I și VI la Directiva 2008/56/CE; articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013; articolul 5 din Directiva 2014/89/UE]. Acest cadru juridic justifică conținutul poziției propuse care urmează să fie adoptată în numele Uniunii.
- (8) În măsura în care Uniunea este limitată în exprimarea poziției sale în cadrul Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor ca urmare a statutului său limitat de observator, poziția Uniunii urmează să fie exprimată de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor Consiliului și Adunării Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor este stabilită în anexă.

Articolul 2

Poziția Uniunii în cadrul Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor, menționată la articolul 1, este exprimată și susținută de statele membre ale Uniunii care sunt membre ale Consiliului Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Oceanelor ori de câte ori Uniunea este limitată în exprimarea poziției sale ca urmare a statutului său limitat de observator.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Comisiei și statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*